

[Gunnar Fog-Petersen.]

han det kunstige Hjernesind. Et mere folkeligt Ord siger derom: Den megen Lærdom gør ham rasende! Det er et Udtryk for det samme, blot ikke sagt i poetisk Form. Det er altsaa en Kompliment, jeg har fremsat, til det ærede Medlems Spidsfindighed og Skarpsindighed paa det Omraade, hvor han er Specialist, og saa langt fra en hovmodig Bemærkning. Det ærede Medlem har blot ikke i sin Ensidighed forstaaet, hvorom Talen var.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg har talt om hans tidligere Magtfuldkommenhed, og beder mig, om ikke jeg vil bevise, at han tidligere har været i Besiddelse af en saadan Magtfuldkommenhed. Hvor det er typisk for en Tankegang som den, der raader hos det ærede Medlem, at ville have Bevis for en saadan Vurdering! Hvor er det naivt at ville kræve Bevis for en menneskelig Vurdering af en Personlighed! Der er jo ikke Tale om, at man skulde kunne føre Bevis for noget saadant. Det er en Vurdering af det ærede Medlems Optræden som Personlighed tidligere, da han havde Flertal her og tillige i det andet høje Ting, som Minister og som Udvalgsformand, naar jeg gør den halvt spøgende Bemærkning:

„Det er jo interessant for dem, som har kendt det ærede Medlem i hans tidligere Magtfuldkommenhed, at se et saa fredeligt Sind tage Bolig i hans Personlighed.“

Ja, nu da det ærede Medlem ikke længer har Magten, er han saa villig til at gaa ind paa Forhandling med os andre, om vi dog nu ikke kunde blive enige om et fælles Synspunkt, men dengang det ærede Medlem havde Magten, siger jeg, som jeg sagde forleden over for et andet æret Medlem, at da maatte vi komme som fredelige Duer, der vilde spise af Haanden, for at faa et lille Korn en Gang imellem, en Indrømmelse fra de Herrer i deres Magtfuldkommenhed. Dette er ikke noget, der trænger til Bevis, det er en Vurdering, det er en Erfaring, vi har gjort igennem mange Aar, og det ærede Medlem sætter blot en tyk rød Streg under den Vurdering, jeg tidligere har givet af ham og hans Aandsform ved i Anledning af det korte Citat, jeg anførte før, at kræve Bevis for en saadan Bemærkning.

De Betragtninger, jeg fremsatte i min ganske korte Tale, som kneb sig ind mellem det ærede Medlems lange og Afslutningen, var slet ikke et Forsøg paa ud over den allerførste Bemærkning, som dog vistnok er rigtig, at opholde mig ved Enkeltheder i Lovforslaget, men at anlægge en enkel

Lægmandsbetragtning, ikke at ville fremsætte et Retssynspunkt, men jeg siger udtrykkeligt et Retskaffenhedssynspunkt, et Retskaffenhedssynspunkt ud fra den Anskuelse, at de Børn, man sætter i Verden, skal man vedkende sig med Navn og hvad man ejer, hvad enten de er født inden for eller uden for Ægteskab. Dette var min Betragtning. Dertil knyttede jeg de Bemærkninger, jeg nu har omtalt, og en politisk Betragtning til sidst. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han forsøger at vænne sig til den Tingenes Tilstand, som er indtraadt i dette høje Ting: at det ikke længer er ham, der bestemmer hverken Farten, hvori vi skal køre, eller hvor Skabet skal staa. Hvis dette kunde trænge ind i det ærede Medlems Bevidsthed, vilde jeg tro, at vi ikke alene kunde faa et frugtbart Samarbejde i Fremtiden, men at vi ogsaa kunde faa Gavn, belærende Gavn, af det ærede Medlems store Indsigt paa disse Omraader, hvad enten den nu udtrykker sig i pædagogisk Form, i praktisk Vejledning eller i Hjernesind.

Gudrun Vang Lauridsen: Til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning. Jeg hævdede, at det Hovedprincip, som Dansk Kvindesamfund fremsatte i sin Adresse til Regering og Rigsdag 1887, var en Forbedring af de økonomiske Forhold for Børn født uden for Ægteskab. Jeg ved meget vel, at der fulgte en Skrivelse med, hvori man anførte, at man vilde tilbageholde vidtgaaende Ønsker, f. Eks. om Barnets Ret til Navn og Arv efter Faderen. Dansk Kvindesamfund var paa det Tidspunkt desuden ikke nogen Landsorganisation; det blev det først senere. Det var en Forening her i København, og de enkelte Medlemmer var bosat omkring i Landet. Det er rigtigt, at enkelte Medlemmer inden for Dansk Kvindesamfund, ogsaa meget betydende Medlemmer, deriblandt den højtagnede Formand for Dansk Kvindesamfund, Fru Marie Hjelmer, har arbejdet for, at det uden for Ægteskab fødte Barn skulde have Ret til Navn og Arv; men Landsorganisationen som saadan med sine mange Kredse ude over Landet har aldrig i en Adresse til Regering og Rigsdag arbejdet for, at det uden for Ægteskab fødte Barn skulde have Ret til Navn og Arv.

Justitsministeren (Steincke): Det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, skal jeg overlade til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og straks gaa i Gang